

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 cèntims.

Número atressat, 20 cèntims.

PREUS DE SUSCRIPCIO

VENDRELL... 1'50 pessetas trimestre.
FORA... 1'75 »
EXTRANGER... 2 »

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remitits y reclams, á preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

ORDINARI DE VENDRELL A VILAFRANCA

L'antich y conegut ordinari de Vendrell, Arbós y Vilafranca

JOAN BOVÉ Y SOLÉ

participa als seus parroquians y al públich en general, que ha trasladat son domicili (avans Plassa Nova, 15) á la

Plassa del Teatro núm. 6

oferint sos serveys al públich ab la mateixa puntualitat que ha vingut fent fins ara.

En la mateixa casa s'hi troba l'acreditat dipòsit de **GUIX Y CIMENT**

Recader diari de Vendrell á Barcelona

Joseph Salvó y Güell

s'encarrega de tota classe de recados y comissions á preus reduhits.—**Servey urgent.**

Per los encàrrechs: VENDRELL, carrer Alt, número 11, Administració de Loterías —BARCELONA, Hospital, número 2, espardenyeria, junt á la Rambla.

La vinguda d'en Villanueva

La vinguda del ministre d'Agricultura senyor Villanueva á aquesta comarca del Panadés, fou una vinguda llampech, ràpida, més de lo que generalment se creya. Arribà 'l diumenge á Vilafranca y al endemà, dilluns, tornava á marchar cap á Madrid; poch més de vintiquatre horas; y ab aquest curt espay de temps n'ha tingut prou y massa pera enterarse de las *necesidades del país*... Ja podem dormir tranquils, en Villanueva està enterat y empapat de lo que 'l país desitja y de lo que convé á la Agricultura.

Végis si n'ha fet de feyna 'l senyor ministre á Vilafranca: De bona arribada, una arribada freda, silenciosa, hasta sense xiulets, anà á oir missa; després á la Casa de la vila, ahont hi hagué recepció; tot seguit á esmorzar, un esmorzar ab honors de *banquete*; á la tarde assistí á la repartició de premis á la virtut en lo Centre Agricol, ahont pronunciá un discurs y fins un pagés li besà la mà; després *banquete* ab los corresponents brindis, y tot seguit assistí á alguns dels balls que celebravan aquella nit los Cassinos y Societats, y... á la nona.

Lo dilluns següent al dematí anà al Piá del Panadés pera veure las instalacions dels canons granifugos contra las pedregadas, lo que l'admirà molt, refrescant sota una figuera; de retorn á Vilafranca *banquete* á la Casa de la vila; á la tarde passà á visitar una finca, en la que vegé funcionar una potent arada de va-

por, y hasta ell en persona llaurà un solch, no sabém de quants metres de llargada, havent dit un maliciós, que no llaurava dret; cosa que creyém, puig ab tals aradas s'hi llaura assegut; y retornant á Vilafranca pujà al tren y cap á Madrid faltan ministres.

Ja ho veuen si ha tingut temps pera estudiar las *necesidades del país* y enterarse de las sevas aspiracions. De resultas de la vinguda d'en Villanueva los pagesos del Panadés feimarán... la filoxera ab rafia de la que usan pera empeltar los ceps americans.

Una impressió n'ha tret en Villanueva del seu ràpit viatge, que manifestà en son discurs del Centre Agricol, y es que no sabia com admirar més als catalans, si com industrials ó com agricultors. Creyém que ho diria de bona fé y sens ànim d'adularnos ni donarnos una ensabonada.

En son viatge de Madrid á Vilafranca, veuria aquellas immensas planurias de Castella y Aragón, incultas, desertas, sense un arbre, ni molt menos aucells, ab alguns pobles de malamort del mateix color de la terra que ab ella 's confonen y passen desaperebut, sense una masia, ni una mala barraca, res que denoti quelcom de vida, de treball. Y atravesant aquellas caldejadadas planurias, veuria algún riu que mandrós fa via, sense una resclosa que guihi sas aigües cap á moure turbinas per fer anar fábricas, ni cap rech que las conduheixi pera que refresquin aquells ressecs y miserables terrossos.

Y una volta passat l'Ebro, veuria ja la activitat dels agricultors catalans: los esquerps y montanyosos territoris del Priorat, rublerts de vinyals, regats ab la suor del actiu y treballador pagés, que sab fer propuhir aquells aspres turons; lo Camp de Tarragona ab sos petits y foscos avellaners plantats entre mitj de xamosas vinyas, que dona á aquella hermosa comarca l'aspecte de inmens Jardí; lo litoral ab sos garrofers en las terras rocosas, y més vinyas en sas vessants y valls; y finalment, al surtir de la estació d'empalme de Sant Vicens, se li presen-

taria de cop y volta la primera planuria, la entrada del Panadés, la comarca que anava á visitar, y fins á Vilafranca no veuria herms incults, sino terras conreuhadas, ab infinitat de bonichs poblets y ab centenars de blanques masias ab sas fumantas xamaneyas, y veuria las treballadas, y vinyas aterradas unas per la filoxera y al costat altrax xamosas, verdas, ab penjarellas de rahims, las primeras mortas per la filoxera, esperant la replantació, y las altrax replantadas ja ab los salvadors ceps americans, sense que nostres agricultors hagin obtingut lo més insignificant ausili ni ajuda de nostres mals governs centralisadors, havent surtit tot de las sevas suhadas y de son esperit y afany de vida, de sos àbits de treball.

No; no han fet los agricultors catalans com los ploraners pagesos de l'altra part del Ebro, que encare no cauhen quatre gotas més de lo usual, ja cridan que han perdut la cullita y que la fam los amenassa, y acaban per demanar ausilis al Govern, ni com los de la Manxa y Extremadura que sempre estan demanant pera la *extinció de la langosta*; y 'l govern los hi concedeix un parell de milions de pessetas y soldats pera la extinció d'aquella plaga, que ja no es coneguda mes que á moreria y al sud d'Espanya.

¿Y 'ls agricultors catalans, quina ajuda han tingut dels governs centralistas pera la replantació de las vinyas mortas per la filoxera? Que 'ls hi ha cobrat la contribució de las vinyas arruinadas, com si haguessin sigut terras plantadas y productivas. Aquests son los ausilis obtinguts.

Per aixó lo senyor Ministre, que pogué comparar los territoris de la una y l'altra banda del Ebro, diria de bona fé que no sabia com eran més d'admirar los catalans, si com industrials ó com agricultors.

R.

La Riparia—Rupestris

Es cosa sapiguda que la més seria de las dificultats que 's presentan en lo problema de la replantació de la vinya, es evitar los funestos efectes de la cals en las especies americanas, entant que 'ls apóstols de la moderna viticultura, ja desde un bell principi tingueren que assentar la afirmació de que la elecció del portaempelt, *principalment* ha de subordinarse á la quantitat de cals del terreno, tota vegada que las especies americanas son molt perjudicadas de la clorosis. De manera, donchs, que 'l pri-

mer y mes important cuydado del viticultor consisteix en escullir la planta més productiva y menys atacable per la cals.

Per son desenrotlló y producció, sens dubte la Riparia es la que ocupa en primer lloch entre totes las demás especies conegudas, essent baix aquest concepte la que mereix la preferència; mes en cambi, sa resistència a la cals no es molta, puig que difícilment pot adaptar-se a las terras que contenen aquella substancia en proporció d'un 18 per cent. Essent aixís, calia arbitrar un medi pera comunicar-li la resistència que per si no té, sense disminuir, emperó, sa potencia productiva; y aquest medi 'l trobaren los viveristas en la hibridació, fins al punt que ja en la conferencia celebrada anys enrera a Macón, M. P. Viala pogué entre altres, establir la conclusió de que: «allí ahont la Riparia ab tot y 'l sulfat de ferro's torna clorótica, convé plantar-li algún dels híbrids americano-americanos ó franch-americanos, essent preferits els Riparia×Rupestris números 3.306 y 3.309 de M. Couderc y 'l Riparia×Rupestris núm. 101^a de Millardet.

Prompte 'l notable viticultor de Sant Sadurní de Noya D. March Mir pogué comprovar per pròpia experiència la certesa de tal conclusió, adquirint lo convenciment de que la Riparia és preferible sempre que la seva adaptació sigui possible, y que en las terras que continguin gran quantitat de cals, s'hi deuen plantar los expressats híbrids.

Tals principis son avuy incuestionables ó axiomàtics en totes aquelles comarcas qual replantació està més adelantada que la nostra; mes aquí encara hi ha qui està passant la pena negra quan se troba en lo cas d'elegir lo portàmpell, degut segurament a que pocas experimentacions prácticas s'han verificat entre nosaltres y a las noticias y datos editorials que a cada moment arriban als oïdos dels pagesos d'aquesta comarca. Per aquest motiu ens creyem en lo deber d'il·lustrar en la mida de nostras foras la opinió sobre una materia d'importancia tan vital, y acudim a la publicitat del periódich pera manifestar que 'ls nostres pagesos no tenen ja necessitat d'escollar lo que 'ls diuen, sino per si mateixos palpar la veritat de las anterior afirmacions.

L' intel·ligent propietari de Sant Jaume dels Domenys, senyor Marcé, després de seriosos estudis práctichs en sas terras, fundat en la experiencia propia, sosté que la Riparia excedeix en producció als demás ceps, y que la Riparia×Rupestris 3 309 te tanta resistència a la cals com lo mateix Lot.

En Marsal Fontanals de Llorens, en una pesa de terra que toca a las parets de «Savartès», demostra fins a la evidència que las anteriors varietats, en producció, desenrotlló y resistència aventallen a las demás varietats y especies; en tant que avuy en la indicada hisenda de «Savartès» no s'hi planta cuasi altra cosa que Riparia×Rupestris.

L' intatigable y estudiós viticultor de Bellvey, a qui tant deu la viticultura d'aquesta comarca, en «Quimet Rita», desde ja fa temps vé pregontant las excel·lencias de las varietats que motivan aquestas raitllas, y de sos llabis, qui vulga escoltarlo, sentirá las mateixas apreciacions que quedan transcritas.

En resúm: la revolució en favor de la Riparia×Rupestris està més que justificada; y no dúptem de que dintre gayre temps la victoria será seva en tota la línea.

Un Agricultor.

Llorens 3 Septiembre de 1901.

La qüestió dels canbis

III

Causa principal.

Es lo Banch d'Espanya una de las principals rémoras pera 'l progrés de l'Industria, de la Agricultura y del Comerç; al contrari de lo que deuria ser, de lo que son els Banchs nacionals dels païssos pròspers y adelantats: un recurs poderosíssim, centres propulsors que facilitan el desenrotlló y prosperitat d'aquells tres factors que constituïxen la vida tota d'una nació.

Aquest establiment bancari, el més beneficiat per la iníqua lley del privilegi, anula casi ab son procediment l'escassa finalitat mercantil que sos Estatuts li permeten. Mes empenyat en repartir bons dividendos a sos accionistas que en atendre las necessitats de las classes productoras del país, s'entremet descaradament en los negocis del Estat que li dispensa la emissió constant y fins provocativa de verdaderas inundacions de bitllets de garantia purament il·lusoria a cambi de valors positius del Tresor que li reditúan un total d'interessos exorbitant.

Dit està que com més augment acusi la circulació fiduciaria del Banch, feta a cambi dels esmentats títuls productius, més crescuda é important será al verificar son balans general, la partida dels beneficis. Per aixó 'l nostre colós establiment de crèdit no busca sino manera d'operar ab l'Estat a fi de emetre novas emissions de paper ab la seva solvencia, sense cuydarse de que una tan carregada circulació, que ara mateix, segons l'últim balans setmanal del Banch, ascendeix a 1.617,160.550 pessetas, com que no guarda la deguda proporció ab las reservas metàlicas, té de constituir per forsa un pes mort pel mercat interior y redundar en perjudici de la pública riquesa en proporció a la desconfiansa del nostre signe monetari en lo mercat europeu.

A tot temps ha sigut el Banch el nyellador dels presupostos nacionals; ell fou qui anticipá 'ls recursos per sostenir las desastrosas campanyas de Cuba y Filipinas; ell és l'àngel protector que en tota ocasió trau d'apuros als governs fusionistas y conservadors que tan desacertadament regeixen los destins d'Espanya. Pero sempre ab el mateix paper fiduciari que no li costa més que 'l gasto d'estamparlo y a cambi de valors reals que li produïxen bons interessos sens altra feyna que la tallada dels cupons.

Es tanta la intimitat que regna entre 'l senyor Feudal de la Banca y 'ls Governos de la nació espanyola, que un entés economista els compara ab molt d'acert a dos comerciants arruinats que se sostenen garantintse mútuament documents de crèdit, fent lo que vulgarment se'n diu *la pilota*, ab quinas enredadas operacions quedan tan beneficiats els banquers intermitjos y perjudicats els pobres acreedors que 'ls ajupi 'l *crak* inevitable, que en aquest cas y respectivament, son representats pels accionistas del Banch y 'l país que accepta 'ls bitllets de crèdit.

Un'altra manera d'operar té 'l Banch que li facilita l'augment de circulació fiduciaria proporcionantli beneficis cuantiosos: els descomptes y préstams sobre valors. Actualment, els títols de la Deuda y 'ls valors industrials venen a redituar un 4 y mitj per 100 anyal. Donchs bé; lo Banch d'Espanya, sobre aquests mateixos títols, presta sobre 'l 3 y mitj per 100. De lo qual resulta, que retrets els grans capitals per la crisis económica que 'l país atravessa y restant inactiu lo treball en casi totes sas manifestacions, els petits capitalistes especulan els escassos y arriscats beneficis de las pignoracions. Ab aquestas operacions el Banch d'Espanya s'ha constituït en depositari d'una infinitat de títols pignorats de diferenta especie per valor de molts milions de pessetas que circulan actualment pel mercat interior en forma de *bitllets de Banch*, quin

capital fictici li reditúa un interés anyal del 3 y mitj per 100.

Y aquí hem de fer una aclaració per manifestar l'esperit *desinteressat y proteccionista* del Banch envers els sagrats interessos nacionals.

Degut a una calurosa atmósfera que de molt temps venian caldejant algunas revistas financiero-económicas y altras importants publicacions al objecte de que 'l Banch elevés lo tipo dels préstams per desobre de la renta del Estat, impossibilitant aixís las pignoracions y reduhint la circulació fiduciaria; degut que diriam als clams del país, el Consell d'Administració de nostre primer establiment de crèdit, no fa molts dias, fu lo *sacrifici* d'elevat lo tipo del descompte fins... *al 4 per 100!* ¿Qué sucuhirá ab aquesta reforma del Banch? Senzillament; que siguent la modificació de tan exigua importancia, continuaran del mateix modo las pignoracion de valors y percibirá 'l Banch d'Espanya en pago de son *extremat patriotisme*, un mitj per cent més de benefici.

Las operacions ja esplicadas del Banch conduïxen a una finalitat análoga; aixó es: a la retracció de valors públics que corren esferehits a refugiarse al Banch, fentlo árbitre de las oscilacions bursatils y al augment de circulació fiduciaria cada dia més considerable y alarman. Y, com que per contrarrestar la balansada d'aquesta circulació ascendent en l'actualitat a 1.617,160.550 pessetas, no hi há altra garantia que la solvencia del Estat, tota vegada que 'l Banch, per resistir un passiu de 2.700 milions de pessetas, no compta més que ab 780 que'n té en caixa y encara més de la meytat en plata, resulta: que aquest desequilibri es vist ab acentuat rezel y menys-preu per part dels extranjer, que's traduïeix en una oscilant depreciació sobre 'l nostre signe monetari danyina a tots els aspectes de la vida nacional.

Dedicarém un altre article sobre l'organisme y funcionament del Banch, punt interessant a totes las classes socials de desde las desheredadas fins als més afortunats capitalistes.

J. Gay.

Pau Casals a San Sebastián

En los periódichs de la capital donostiarra hem llegit extensas resenyas dels dos concerts que nostre compatrici l' eminent violoncellista Pau Casals, en unió del jove y eminent pianista Harold Bauer, donà en lo «Gran Casino» d'aquella capital, los dias 26 y 29 del passat Agost, tributant tots entusiastas elogis als dos eximis artistes, publicant ademés *La Unión Vascongada* una estensa biografía de nostre compatrici.

Resenyant lo concert del dia 26, *La Voz de Guipúzcoa* diu lo següent:

«Oír a Bauer y Casals juntos tenía para los aficionados a la música un poderoso atractivo; algo de la satisfacción del hambriento a quien le daban a elegir entre caldo y pan y se contentaba con unas sopitas.

En la primera parte tocó Casals el concierto de Lalo con orquesta, página hermosa en la que una vez más se manifiesta su autor admirador de España, pues hay en el tercer tiempo un aire de habanera y una frase literal de Barbieri de su zarzuela *El hombre es débil*.

Casals que avanza a pasos agigantados ó mejor dicho que ha avanzado, porque es dudoso que pueda llegarse a más, tocó de manera prodigiosa la obra de Lalo, diciendo con suprema elegancia y arrancando al violoncello sonoridades de una brillantez perfecta.

Bauer en el concierto en fa de Chopin, supo, merced a su maestría y a su especialísima manera de sentir, hacer penetrar en el alma del auditorio la melancolía siempre latente en las composiciones del maestro polaco. El tercer tiempo que es una labor de filigrana inabordable para todo artista que no

tenga la delicadeza de dedos de Baüer, resultó de una claridad seductora.

En la segunda parte vino la sopa, pero ¡qué sopa! ¡purée de gloria! La sonata de Saint-Saens, también en tres tiempos, es como toda producción del genial compositor un alarde de originalidad y de inspiración en el que está equilibrada con ciencia suma la importancia de los dos instrumentos. Saint-Saens se enamora de una frase, como Pigmaliön de su obra, y adorna su sencillez escultural con primores de instrumentación. En el segundo tiempo se ve esa manera de ser de Saint-Saens y en el tercero torna a ser el compositor de alto vuelo que maneja a su antojo la belleza de la frase y la grandeza de la instrumentación.

Los dos colosos interpretaron esta obra de manera irreproachable, uniéndose, completándose a maravilla. Fueron ovacionados con justicia.

Después ejecutó Casals la sonata de Locatelli, conocida, pero por lo mismo, de más empeño para un artista, porque la comparación es más fácil; pero no hay comparación tratándose de Casals. Y en pureza de dicción, ni en expresión, ni en brillantez, ni en *doigté* creemos que pueda oírse nada mejor.

En las variaciones fué interrumpido con bravos y aplausos. lo mismo que al rematar aquellas lucidísimas cadencias, y en especial, tras de la última, valiente y seductora, que arrebató al público haciéndole prorumpir en una tempestad de aplausos.

Tras de muchas salidas al palco escénico regaló al auditorio con una delicadísima romanza de Campagnoli, todo sentimiento y belleza que, admirablemente dicha, valió a su intérprete una nueva ovación.

Lo propi periódic diu lo següent del segon concert:

«El segundo concierto de Baüer y Casals llevó anoche a la sala de fiestas mayor concurrencia que la primera noche. En el auditorio figuraban los ministros de Estado y Marina ocupando una tribuna.

El triunfo de aquellos artistas fué inmenso, solo comparable al de la primera noche.

El concierto de Saint-Saens lo tocó Baüer de modo magistral, así como el estudio de Chopin y la Leyenda de Liszt, esta de una ejecución abrumadora que hizo ver de una vez más las facultades excepcionales del gran artista. Las ovaciones fueron estruendosas, y aun hubo de tocar Baüer un trémolo que le valió un nuevo triunfo.

Casals fué también aplaudidísimo en todas las obras que ejecutó y especialmente en el *chant du soir* de Schuman, que dijo con una delicadeza y una expresión admirables, en el *allegro apasionato* que hizo ver sus portentosas facultades y le valió al joven violoncellista ser aclamado con verdadero entusiasmo, y en una tarantela que tocó de propina, y cuya ejecución difícilísima solo dedos tan prodigiosos como los de Casals pueden vencer.

Los dos conciertos de los ilustres artistas dejarán imperecedero recuerdo entre los buenos aficionados.»

No cal dir si felicitem de tot cor al amic Casals pels grans triòmfs que obté en sa brillant carrera artística.

CRÓNICA

Ajuntament

La sessió de segona convocatòria que tingué l'Ajuntament lo dijous passat, donà resultat negatiu per no haverhi cap assumpte de que tractar, com tampoch despatx ordinari.

Lo mercat de bous celebrat lo diumenge passat fou un dels més concorreguts, puig hi havia en lo mercat uns 250 caps, entre 'ls quals se hi contavan dos remats d'hermosos vadells procedents de la Cerdaunya.

Las transaccions que s'verificaren foren tan numerosas que pot dirse que no queda un sol cap sense vendre, essentho tots a preus elevadissims, com vé sucubint de bastant temps a aquesta part en las transaccions del bestiar bovi.

Lo mercat que tindra lloch avuy promet esser de

tanta ó major importancia que 'l del diumenge passat, puig s'espera hi concurriran bonas partidas de caps procedents de la fira de Barbastre que se celebrá dijous últim.

Han comensat en nostre terme municipal, encara que en petita escala, las operacions de la vrema. La cullita, descomplant las vinyas filoxeradas, será bona en cantitat y calitat del vi, segons parer d'entesos viticultors.

Continúa la calor apretant d'una manera impropia del mes de Septiembre. Los primers dias d'aquesta setmana foren sens dupte dels més calurosos del present istiu.

Se té m que las presents caloradas sian precursoras d'algún terrabastall atmosférico.

Diumenge a quarts de nou del matí, com anticiparem en nostre últim número, passa en direcció a Vilafranca, en tren especial, lo ministre d'Agricultura senyor Villanueva, qual tren estigué parat pòchs moments a la estació. Ab tot y que se sabia anticipadament l' hora en que 'l tren arribaria aquí, en la estació y sos voltants no hi havia més que la gent usual que acostuma a haverhi en ella a la arribada dels trens, es dir que 'l pas del ministre no despertá la més mínima curiositat, y si sols la més gran indiferencia.

Una comissió de la Cambra Agrícola de nostra vila ana a la vehina estació d'empalme de Sant Vicens ab objecte de saludar al senyor ministre y al mateix temps interessarlo en favor de la prompta resolució del expedient d'expropiació, que se está esperant acabi de tramitarse, pera que pugni utilitzar-se lo pont construhit a la surlida d'aquesta vila, que ab tot y fer prop de mil any que está acabat aquesta es l' hora que encara no pot passarshi a causa d'un vergonyós entorpiment, promogut tots sabem per qui y per qué, entorpiment que en altra nació que no fos Espanya sería impossible porque hi ha lleys que s'cumpleixen.

No sabem si 'ls senyors comissionats de la Cambra Agrícola exposarian al senyor ministre las verdaderas causas provinents del entorpiment ab que ha ensopegat la inauguració del pont, aixó es, de la adquisició per un cert empleat d'un tros de terreno que áen expropiarse, pot de la confitura del entorpiment, ó si sols li parlaren de la conveniencia d'activar el expediente de expropiación.

Nosaltres li hauríam dit lo primer, porque sapigués los negocios que s'fan en ciertas oficinas d'obras públicas.

Referent a aquest assumpto, ahir rebé 'l senyor Alcalde lo següent telegrama:

«El Ministro de Agricultura.—Tengo el gusto de participarle que acabo de despachar favorablemente el expediente de expropiación del trozo inmediato al puente de la riera.»

Sempre haver de dir ¡arri! porque 'l carro camini.

La fábrica de géneros de punt, dels senyors Aleu y Tarradas, establerta recentment en aquesta vila, va prenent cada dia gran increment, y més ne pendria encara si pogessin cubrir todas las plassas d'obreras que necessitan; essent llastima que no sia aixís, puig si la classe obrera se retrau de treballar en lo primer establiment fabril establert en nostra vila, no hi ha que esperar que en vingan d'altres, sapiguda la dificultat en que han de topar per la falta d'obrers.

Y 'ns lamentém de que nostra vila no siga un centre industrial y fabril.

Senyor Alcalde; creyém que donará l'ordre com feu l'any passat, de perseguir als venedors d'aurenetas mortas. Li recordém porque hem vist vendren ja enguany.

¡Fort contra aquest inicuos perseguidors d'unas aus tan útils!

La festa major de la bonica vila d'Arbós se celebrá enguany ab gran lluhiment, tenint lloch tots los festejos y diversions, tan relligiosos com profans. anunciats en lo programa, assistint a tots gran concurrencia especialment en las funciones celebradas en lo Teatre Arbössench, que com cada any se distingí per son bon gust, y essent l'afavorit del públich.

Lo Centre Industrial d'aquesta vila acordá, en Junta General, pendre part en las vinetas elecciones municipales, en coalició ab los alements catalanistas, de la mateixa manera com se feu en las últimas elecciones.

Ha passat á Barcelona una representació de forasas vivas de Vilafranca del Panadés, entre ellas una comissió del Centre Agrícola, ab l'objecte de sollicitar la reforma de las tarifas de consums, pera conseguir p'r aquest medi que 'ls vins paguin ab arreglo á la seva graduació.

Tingueren una reunió ab los individuos de la comissió de Consums d'aquella ciutat en la que hi esligueren presents los senyors Maristany y Tóbell.

Se convingué en la necessitat de disminuir prudencialment los drets de consums del vi, que deuá pagar segons sa forsa alcohólica.

També s'indicá la ventallja de ficar tres tipos que servirían com base pera 'l pago de drets, senyalantse pera aquets lo tipo de 6 pessetas pera 'ls vins de 12 graus, 7 pera 'ls de 14 y 8 pera 'ls de 16.

Además, pera evitar las adulteracions y que 'ls vins entrats se reforcin ab alcohol, se inutilizarán a sa entrada los alcohols industrials ab substancias que impideixin puguin esser destinats al encabessament de vins y a la fabricació de licors; al efecte se modificará la tarifa de consums pera 'ls alcohols essent més baixa la que satisfarán los inutilizats.

Los introductors de vins vindrán obligats á fer una declaració jurada de la graduació d'aquets; pera comprobarla se ordenará que sian sols tres fielsats d'introducció y en ells s'instalará un laboratorio pera medir lo grau que tingan.

De tots aquets extrems se'n farà un projecte, el qual se sometará á la aprobació de la superioritat.

La Caritat Cristiana d'aquesta vila ha distribuit als pobres de la mateixa durant lo passat mes d'Agost, los següents bonos: Gallina, 45; carn, 34; pa, 6; llet, 6; ous, 6; bolados, 1; hospital, 1; metálich, 3; important en conjunt la cantitat de 205'75 pessetas.

Diumenge últim se celebrá una soirée artística de gala en lo Palau de Miramar, a San Sebastián, residencia de la familia real, prenent part en ella nostre compatriota l'eximí violoncellista Pau Casals y 'l pianista Baüer, en la que hi assistiren tots los ministros y las autoritats.

La Reina entregá á Baüer lo nombrament de caballero de l'Ordre d'Isabel la Católica, condecoració que posseheix ja en Casals.

La Granja experimental de Barcelona fa públich que fins al dia 30 del corrent mes de Septiembre, estará oberta la inscripció de matrícula pera 'l curs de 1901 á 1902 en la Escola de Agricultura que en dita Granja te establerta la Diputació provincial de Barcelona.

Ha sigut nomenat arquitecte de la Investigación provincial d'Hisenda de Tarragona D. Francisco Calhó, que prestava sos serveys en la provincia de Barcelona.

Secció Oficial

MERCAT PUBLICH

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

	Pesetas.
1 Sebte.	12'45
2 »	8'25
3 »	8'35
4 »	8'50
5 »	8 15
6 »	8'40
7 »	7'60
TOTAL.	61'10

Matadero

Bestiar sacrificat en lo Matadero desde el dia 31 del passat hasta el 6 del corrent.

Llana major de 6 kilos, 41.—Id. menors, 0.—Cabrits major, 1; menors, 1.—Boví major de 60 kilos, 4. menor, 1.—Tocinos, 10 Total 58 caps.

Funcions religiosas

Aquesta tarde á dos quarts de cinch després del Rosari se cantarà lo Trisagi en honor de la Mare de Deu de Montserrat y en seguida se farà la Novena.

Divendres després del Rosari se farà lo Via-crucis.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

ANUNCIS

GUÍA-AZUL

La de mayor circulación en España publicada todos los meses por la

Agencia-Columbi

Ronda de San Pedro, 47.—BARCELONA

Se reparte gratis

Necessari á las familias

Als *Culliters, Magatzemistas, Comerciants de Vins, Cerve-serias, Dispesas, Asilos, Con-vents, Colegis, Circols, Socie-tats, Fondas, Restaurants, etc.*

FILTRE FRATTINI (PATENTAT)

Uséulo y may mes tindréu en vostres envasos vins des-compostos, picats ni agres, ab aquest aparato, lo **vi**, la **cervesa** y la **sidra**, se conservarán **sempre** en bon estat. L'últim vas de ví que 's tregui després de alguns me-sos es perfectament **igual** al primer.

Lo **FILTRE FRATTINI** funciona sens cap classe de gasto.—Preus á Barcelona:

Per tonels de cualsevol capacitat fins á 600 litros, 10 Ptas.

» » » » » » 5000 » 16 »

» recipients cisterna de 50 hectl. » 1500 » 75 »

UNICH REPRESENTANT en aquesta vila y sa comarca

Magi Ramon

Plassa Nova, lampisteria.—VENDRELL

LO VENDRELL ENCH

Sotmanari comarcal del Baix Panadés

PREUS DE SUSCRIPCIO

Vendrell.	1'50 pessetas trimestre
Fora.	1'75 »
Extranger.	2 »
Número corrent 10 céntims.—Número atrasat, 20 cts.	

Anuncis, remittits y reclams á preus convencionals

Redacció y Administració: Carrer del Teatre, núm. 18.

IMPREMPTA

Ramon Germans

Programas pera festas majors, funcions teatrals y balls, Caquillatje, Títols de Soci y tot lo demés referent á ditas festas, aixis com també tota classe de trabalhs tipogràfichs.

Teatro, 18.—VENDRELL

Marca de la casa.

FABRICA DE GUANOS DE ANTON TRILLAS

Guanos especiales per VINYAS y CEREALS

Carrer de Montserrat, Vendrell

En la mateixa casa s'hi graduan vins á 25 céntims la mostra.